

Roura i Sargatal recullen en un llibre la història del Parc dels Aiguamolls

Publiquen imatges inèdites de la lluita i quadres de racons de la zona humida

H. BORRELL

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

□ El pintor Lluís Roura i el primer director del parc Jordi Sargatal han recollit en un llibre la història dels Aiguamolls de l'Empordà. Els dos autors s'han trobat en aquesta empresa per il·lustrar els anys de lluita amb imatges i un recorregut a diari pels temps de campanya per aconseguir la protecció de l'espai. Roura ha pintat trenta obres dels racons dels Aiguamolls per a l'ocasió, que també s'exposen a El Claustre de Figueres.

Després de trenta anys dels inicis de la campanya per part de joves que, gràcies a la seva tossuderia i temerositat, van aconseguir la protecció dels Aiguamolls de l'Empordà, es recull en un llibre la història d'aquells fets i les imatges que volen reivindicar i sensibilitzar la societat de la lluita per a la preservació del territori. Jordi Sargatal és actualment el director de la Fundació Territori i Paisatge però fa trenta anys, era un jove, apassionat pel món de l'ornitologia, que va liderar, junt amb altres persones, la campanya per a la protecció dels Aiguamolls.

Amença d'una marina residencial

El projecte del Port Llevant a Sant Pere Pescador representava en aquells moments una amenaça per una de les poques zones humides que es conserven al país. El pintor Lluís Roura, era, en aquells anys, un resident a l'Empordà que no va pensar mai que algun dia agrairia a aquella «mainada» la seva tasca. «Gràcies a ells s'ha con-

Exposició de pintures. Roura ha pintat per a l'ocasió trenta obres dels Aiguamolls.

servat l'espai i puc pintar-lo», comenta Roura, satisfet del llibre.

«Els Aiguamolls de l'Empordà» és una obra amb gran quantitat de fotografies inèdites i una història escrita a manera de diari, que des d'una lectura madura, Sargatal evoca la dura empresa de preservar aquest espai. «Em va moure la meua passió pels ocells, no la política», comenta el que per Roura era «notari major» dels Aiguamolls. Amb els cabells llargs i vestit amb camises de quadres, Sar-

gatal apareix en les imatges, juntament amb els altres joves, com a persones que van desafiar un govern gens conscienciat de la importància del medi ambient i del lerós del creixement urbanístic.

Una lluita arriscada

La «guerra dels set anys», tal com l'anomena Sargatal, va ser de l'any 1976, en què va iniciar-se la campanya fins al 1983, quan la Generalitat va aprovar la declaració de Parc Natural per unanimitat. Du-

rant aquest temps, els caçadors van crucificar aligots pensant que la campanya els perjudicava. Els joves van rebre amenaces i, tal com explica Sargatal, no sabien mai si dormirien a casa o a la presó. El desenllaç va ser el millor i Sargatal es va convertir en el director del Parc, tot i que no es va poder incloure la zona humida del Baix Empordà, tal com es preveia inicialment. Per tal de conscienciar ara de la preservació del territori, Roura, a través de les imat-

ANIVERSARI

Vint anys de l'espai

■ La celebració dels vint anys de la declaració de Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà arriba enguany amb multitud d'actes. La junta rectora del parc, que ha doblat aquest any el seu pressupost, ha previst, en primer lloc, engegar una campanya adreçada als escolars per a la divulgació i coneixement de la zona protegida. Una de les activitats és lliurar als centres escolars una fullola per realitzar un mural gegant. El director del parc, Josep Espigule, explica que amb la dotació pressupostària major es podrà anar adquirint terreny. El Parc Natural ha aconseguit en vint anys ser un dels més importants reclams turístics de la comarca.

ges i Sargatal, amb les paraules, han publicat un llibre amb sentiment i il·lusió.

«En estan enrajolant la comarca», comenta Roura, fent referència a la situació actual a la comarca. En aquest sentit, els dos autors agraeixen la tasca de Salvem l'Empordà, que ve a ser el relleu generacional d'aquells joves que van aconseguir la preservació dels Aiguamolls i que, com molta gent, s'adonen que hi ha molta feina per fer.